

stige fra 6,6 mia. kr. i indeværende år til 7,7 mia. kr., hvor man især præciserer, at det er til børneinstitutioner og ældreboliger.

Skulle vi ikke lige prøve at se tiden an? Det er kommunernes ansvar, og det synes jeg gerne jeg vil holde fast i. Det er os, der kommer med de økonomiske incitamenter, og jeg mener, at de tal, jeg her har læst op – jeg kan jo ikke garantere for dem – i hvert tilfælde viser, at man ude i kommunerne klart vil være opmærksom på dem. Skulle vi så ikke holde op med denne lille jammer og vente og se, om kommunerne ikke også lever op til deres forpligtelser? Det kunne man da gøre i første omgang.

Så skal jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, idet jeg jo faktisk har sagt noget til fru Kirsten Jacobsen om det udvalgsarbejde, vi skal have i gang, at det er så igen et spørgsmål om decentralisering og markedssøkonomi. Det er rigtigt – og jeg synes, vi skulle glæde os over det i fællesskab – at der faktisk ikke har været så god gang i byggeriet som nu. Beskæftigelsestallet viser det klart, og det skal vi glæde os over, men der er nok heller ikke nogen herinde – jeg går heller ikke ud fra, at det gælder Enhedslisten – der ønsker en overophedning af økonomien, så vi ikke har styr på inflationen.

Men det indebærer ikke, at vi ikke kan få et tilstrækkeligt antal ældreboliger med de økonomiske incitamenter, vi kommer med her. Så jeg håber på, at vi får afklaret misforståelserne under udvalgsarbejdet, og jeg håber også på, at man vil gå til lovforslaget uden fordomme, således at det af hensyn til de ældre, der har brug for den håndsrækning og de boliger, som vi gerne vil have sat i gang, ikke altid skal kæde det sammen med andre politiske tiltag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Boligministeren sagde det i og for sig så tydeligt: Det er kommunernes ansvar, og vi håber, kommunerne lever op til det. Det håb har Folketinget haft i alt for mange år, men det har kommunerne ikke gjort. Det er såmænd derfor, at vi ikke tvivler på, at de heller ikke vil gøre det nu. Den gulerod, man har givet dem, har de ikke været tilfreds med, og så må man altså have fat i pisken. Andet er der ikke at sige til det.

Jeg vil gerne sige til boligministeren, at jeg har bestemt ikke den holdning, at der ikke bør være eget bad og toilet. Det var ikke det, der var min melding, men det var blot, at et ældre plejehjem for de allersvageste grupper med den nødven-

dige omsorg og pleje og med et fast normeret personale nok er den bedste løsning frem for at få nogle mursten, hvor der ikke er den nødvendige pleje og omsorg. Det var i og for sig det, jeg sagde.

Men jeg har et direkte spørgsmål til boligministeren, som jeg gerne vil have at boligministeren besvarer. Boligministeren sagde med hensyn til tilskuddene til servicearealerne, at det da er lige meget, hvem der ejer dem, og at det drejer sig om, at kommunen får lov at administrere dem, for når kommunen administrerer dem, kommer tilskuddet direkte til kommunen.

Så kommer mit spørgsmål: Vil det med andre ord sige, at den ulovlige ordning i Aalborg nu bliver lovliggjort på den måde, at det serviceareal, som PFA's Pensionskasse, KP's Pensionskasse osv. ejer, men som kommunen administrerer, kan fortsætte, så kommunen alligevel kan få andel i de 4.000 kr. pr. enhed, og den ordning om, at man indregner fællesboligarealet i bruttoetagearealet alligevel kan køre videre? Var det det, boligministeren sagde lige før?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Boligministeren holdt en tale med overskriften: »Vent nu og se, om det ikke går«, og boligministeren berettede så om en tur, hvor boligministeren havde været rundt på plejehjemmene. Det havde jeg noteret mig i pressen, men jeg syntes måske, det var lidt ærgerligt, at boligministeren ikke tog én dag mere og så resten af billedet, som det her forslag ikke giver et svar på, nemlig forholdene for dem, der venter derhjemme.

Dette lovforslag – og det har jeg kvitteret for – leverer et svar til dem, der bor i en utidssvarende plejebolig, men man fremsætter et lovforslag, der med regeringens egne tal netto ikke overstiger det, der i dag bliver bygget, og derfor har vi så også været fri for i dag at blive beskyldt for overbud, der viser, at der er 12.000-13.000 i underskud, hvis vi skulle have samme situation som i midten af 1980'erne.

Vi ved, at de psykisk udviklingshæmmede og de sindslidende står i kø for at få deres rimelige andel. Vi ved, at ældrebefolkningen, antallet af over 85-årige, vil stige ganske meget i de kommende år osv., og så viser en almindelig udregning da, at tallene ikke når hinanden, medmindre man er villig til at acceptere, at dette skal løses over et spænd på 10-20 år. Hvis man ikke har den tålmodighed, at de ældre skal vente